

סביבון חיינו אשר נחת ב-2008 בדרום הארץ, בעת מבצע 'עופרת יצוקה', נדד בחנוכה תשע"א לכרמל. ארבעים-ושניים נשים וגברים בהם, נער חמודות, קיפדו את חייהם. אש השריפה הותירה לגורלם פגועי גוף ונפש; כילתה רבבות דונמים של עצים ומספר רב של בעלי-חיים; והסבה נזק קשה לרכוש חומרי ורוחני.

פעם נוספת נמצא שמדינה המתנהלת 'למראית העין', מדשדשת מפרשיה לפרשיה, מכתובת אחת על הקיר לאחרת, נכווית לא רק באש השאולה מעולם הדימויים.

הרשות-המבצעת, שליחתו של הריבון מאז הבחירות הכלליות לכנסת השמונה-עשרה וכמובן גם קודמותיה, כשלו במתן מחסה לפרמל וְלסביבותיו והפקירו את שטחי ישראל שלא נפגעו מן האש, לסכנת פליה דומה.

בימים שלאחר השריפה מחפשת מדינה חבולה ודואבת שער לעזאזל. אישיות שתתאים בעיניה לגלם את דמותו של נבחר הציבור הכושל ופקידיו. גם אם יודע הציבור כי הקרבת אותו אדם למוֹלֶךְ הטהרנות לא תמרק את מחדלי השלטון, מתמקד הוא באחראי בודד המחליף את שותפיו מתופת האחריות הכוללת והאישית.

אין פלא שהשבוע נדם קולם של שרים שמרבים להתבטא בכל נושא ונושא. גם הם אינם פטורים מאותה אחריות.

הרשות-המחוקקת שבשוך הקרבות בלשונות האש שחררה את חרצופות לשונה-שלה, לא חפה גם היא מאחריות לשריפה הענקית. חברי-כנסת שמעל דוכנה תבעו בצדק להיפרע משרים שכשלו, כשלו אף הם בפיקוח על הרשות המבצעת ולא ביצעו את מלאכתם נאמנה.

אל לו לציבור השקוע בעשייה לביתו הפרטי, בעוד הבית הלאומי בוער, להלין על נבחריו ועל שליחיו. כְּהִגִיעַ יום בחירה נוטה הלה או להדיר רגליו מן הקלפיות או לחשב מיני קיצין שסופם להעמידו מול קואליציות שלא בהן חפץ. ואם לא די בכל אלה, לא התקשורת היא שתציל את ישראל מקלקוליה. יוֹקְרָתָם של רבים מאנשיה, הדבקות בחריגים, ההטפה לריקנות, הרדיפה אחר מקדמי מכירה לרגע והיעדר נבירה שיטתית והוגנת בתחלואי החברה – אינם מעניקים להם היום כל יתרון על נבְחָרֵי הַמְדִינָה ופקידיה. לצד מְחֻוֹת מרגשות של ערבות הדדית שהתגלו במהלך שעות הלחימה באש, נמצאו פרטים וקבוצות נטולי מעצורים ופורקי עול אשר ארבו בפתחי בתים שנעזבו מיושביהם וביקשו לשלוח ידם וְלִבְזוֹז אֶת הרכוש הנטוש; נמצאו גם מְצִיתִים שביקשו לחבל בניסיונות הכיבוי ולהוסיף עליהם מכשול; היו גם מי שסירבו לשעות לפקודות הפינוי בהאמינם כי כוחם שלהם רב מְפֹחוֹ של הכלל ובעת צרה איש לביתו, איש לְאֶהְלֵי תורתו.

מבקר-המדינה לא נבחר לשמש מצילה של המדינה ומתווה דְכֻכְיָה. גם ועדת חקירה לא תשקם את דרך הישר. פעם היו שזימרו: קום התנער העם: עולם ישן עד היסוד תְבַעַר. עולם חדש אזי תקימה: הגון, ישר – עולם אחר.

ד"ר נדיר צור, רשת ב', קול-ישראל – על ימין ועל שמאל.ד.